

Štvrtstoročný výsledok Slovenskej republiky : "Nedá sa piesok do snopov viazať a voda hrabať..."

Dnes je vskutku zaujímavé sledovať ekonomicko-sociálny vývoj Slovenska v kontexte európskeho alebo globálneho pohybu. Určite netreba spochybňovať dobré výsledky hlavne v porovnaní so susedmi, ale aj naše slušné dobiehanie k európskemu priemeru vo viacerých ukazovateľoch. Za 25 rokov sme prešli kus cesty, ale potvrdilo sa to staré známe a tiež podľa čínskej filozofie "**každá cesta začína prvým krokom**". Nie všetky kroky boli ľahké, boli aj nepríjemné a niekedy sa v živote musíme na kus cesty aj vrátiť.

Venujeme sa viac a ešte sa aj budeme venovať triezvym úvahám, čo bude a ako ďalej. Diskusie aj členov a sympatizantov nášho tiež štvrtstoročného združenia o vyznamenaných k štátnemu jubileu súčasným prezidentom sme jednoducho uzavreli odkazom Benjamína Franklina : „**Trináť cností potrebných pre naozajstný úspech: striedmosť, mlčanlivosť, poriadok, rozhodnosť, sporivosť, usilovnosť, úprimnosť, spravodlivosť, umiernenosť, čistotnosť, pokojnosť, cudnosť a pokora.**“ To predsa nepotrebuje komentár.

Vnímajme najprv širšie súvislosti a potom možno zaujmeme inú pozíciu voči súčasnému prevládajúcemu názoru : "**Starajme sa o naše problémy a ostatné je vec veľkých.**" Všetci, či skôr tí rozhládenejší poznajú najreakčnejšiu ekonomicko-politickú teóriu zlatej miliardy, ktorá má zachrániť svet, teda hlavne západný svet. Vývoj v Európe však ukazuje, že nielen západne krajiny, ale aj také štáty ako Poľsko, Česko, Maďarsko, Slovinsko a Slovensko, sú rovnako schopné etablovať sa v nových podmienkach. Dokonca napriek sankciám aj Ruská federácia dokázala vážne rozvinúť priemyselnú výrobu, čo je základ budúceho rastu. Kedysi Albert Einstein vyhlásil na adresu pochlebovačov, ale aj kritikov "**Život je kreslenie bez gummy**". A to platí do dnes aj pre zlatú miliardu.

Dosahované parametre Číny, alebo Japonska a Južnej Kórey, jednoducho ukazujú na scestnosť tejto teórie. Niekedy sa môže zdať, že západný svet nevie na niektoré črty politiky z dôb koloniálnej nadvlády zabudnúť. Prejavuje sa to v dnešnom geopolitickom vývoji, kde bývalé koloniálne mocnosti sa nechcú vzdať mentorského prístupu. V mnohých prípadoch až chorobnej nadradenosti pri riešení vážnych problémov.

Je dôležité nemyslieť na to, že sme malí. Naopak, treba ofenzívne trvať na rozumnom usporiadaní vecí európskych. Nie je predsa možné donekonečna sa zaoberať, aký je rozmer súčasného sveta. Politicko-ekonomické aktivity predovšetkým Číny a Ruska ukazujú strategickú iniciatívu euroázijského

priestoru. Nie jednotlivé akoby tie „silnejšie“ štáty EU, ale celá dvadsaťsedmička by sa mala zapojiť do plnej obchodnej spolupráce s týmto zoskupením. Najdôležitejšie bude však to, že neustále sa posúvajú do úzadia základné sociálnoekonomické nerovnováhy.

Nadalej sa prehlbujú nerovnosti regionálne, ale i sociálne. My nie sme výnimka. Regionálne rozdiely sú obrovské. Parametre však hovoria, že nie sme na tom oproti iným krajinám najhoršie. Určite, keď by sme porovnávali s Balkánom, alebo nedajbože s Ukrajinou, tak sme na tom relatívne dobre. **Žiaľ iba ľudia dokážu vymeniť jeden omyl za druhý.**

Makroekonómovia budú nevrlí, pokiaľ pripomenieme, že sú krajiny, ktoré majú zadlženosť okolo 100% HDP, ale majú plne vybavenú skoro každú obec. My bojujeme za 50% a tomu zodpovedá aj vybavenosť. Bez vážnych až radikálnych vkladov do krajiny však nie je možné počítať so zastavením prehľbovania regionálnych rozdielov.

V priemere je to vždy štatisticky dobré, nech hodnotíme akýkoľvek ukazovateľ. V sociálnej oblasti je to inak, ba až horúcejšie ako ten povestný horúci zemiak. Napríklad v príjmoch obyvateľstva sú vážne regionálne rozdiely a čo je najhoršie, zväčšujú sa rozdiely medzi chudobnými a bohatými. Tento fenomén však začína byť celosvetovo alarmujúci.

Celosvetový trend vzrastu nacionalizmu a populizmu súvisí predovšetkým s otváraním sa nožníc medzi chudobou a bohatstvom. Zlé rozdeľovanie bohatstva regionálne i sociálne je motorom súčasnej migrácie, ktorá v Európe i USA sa stala najvážnejším problémom. Bez kardinálnych opatrení v bankovom sektore na zmierňovaní rozdielov, nie je možné vysporiadať sa s týmto problémom.

Ak chceme na planéte prežiť, dokonca sa rozvíjať, musíme upozorňovať na tieto reálne nebezpečenstvá. To jedno percento obyvateľov Zeme, ktoré v roku 2017 zhrablo 85% svetového bohatstva, totiž nemá žiadne zábrany. Na upevnenie svojej moci má okrem vlastníctva systému nadnárodných bánk, súkromných armád aj úplatných politikov, obslužný servis v byrokracii a teraz presadzuje ďalší pilier moci, ktorým sa majú stať média v ich vlastníctve.

V EÚ je to horšie, lebo do seba zahľadení politici a ich spupní úradníci nechcú vidieť pravé príčiny a vytrvale vytvárajú podmienky na rozdeľovanie Európy. V dnešnej dobe neexistuje nič horšieho, ako je ideologicky ponímaná a jednostranná podpora bohatých štátov, alebo osôb. Aj pre nich však platí to slovenské: "**Nedá sa piesok do snopov viazať a voda hrabať.**" Čo nevidieť aj pre nich všetko skončí.

Základná úloha pre nás všetkých je upozorňovať zodpovedných na prerozdeľovacie mechanizmy vedúce k dezintegrácii spoločenstva, spoločnosti a čeliť im tvrdými legislatívnymi opatreniami, progresívnymi daňami a štátnou reguláciou. Cieľom musí byť zmeniť systém rozdeľovania bohatstva zavedený liberálnym šialenstvom, najmä v ekonomike.

V tejto súvislosti je na zamyslenie aj realizácia politiky zameranej na fetišizovanie dlhovej brzdy a úspornej rozpočtovej politiky. Nie je skutočne na čase rozmýšľať inak !? Ved' máme na to priestor. Bodaj by to bolo tak, že po štvrtstoročí samostatnej Slovenskej republiky máme za sebou dobu, keď : **„Po každom násilníckom autokratickom systéme nasleduje úpadok, pretože násilie nevyhnutne priťahuje morálne menejcenných ľudí. Čas dokázal, že po význačných tyranoch nasledujú darebáci.“** Taký znie v priestore a čase odkaz Alberta Einsteina.

Za 8-člennú skupinu členov združenia : Peter Kasalovský